

Ke Karlově žádosti se vyjádřil vzletnými slovy:

„**A** TAK NEDÁVNO NÁM BYLO VYLOŽENO ZE STRANY NEJDRAŽŠÍHO NAŠEHO V **K**RISTU SYNA **K**ARLA, VZNEŠENÉHO KRÁLE ŘÍMSKÉHO, KTERAK V DĚDIČNÉM KRÁLOVSTVÍ JEHO ČESKÉM NENÍ OBECNÉHO UČENÍ. **K**DYŽ JSME TO ROZMYSLNÝM ZKOUMÁNÍM UVÁŽILI A ZVLÁŠTĚ ROZKOŠNOST MĚSTA **P**RAHY, DYCHTÍCE PŘÍSPĚTI K PROSPĚCHU A K POHODĚ NETOLIKO OBYVATEL ZMÍNĚNÉHO KRÁLOVSTVÍ, ALE TAKÉ JINÝCH, KTEŘÍ Z ROZMANITÝCH KONČIN SVĚTA K TOMUTO MĚSTU SE BUDOU HRNOUTI, USTANOVUJEME, ABY VE MĚSTĚ **P**RAZE NA VĚČNÉ ČASY BUDOUCÍ KVETLO OBECNÉ UČENÍ V KTERÉMKOLI DOVOLENÉM OBORU...“

Univerzita nebyla v době Karla IV. ani zdaleka něčím běžným. Časově nás sice založením svých vysokých škol předběhli Italové, Angličané či Francouzi, ale naši nejbližší sousedé zůstali pozadu: Poláci mají nejstarší univerzitu v Krakově od roku 1363, Rakušané ve Vídni od 1365 a Němci v Lipsku teprve od roku 1409!

Slavnostní událost založení univerzity připomíná socha zdobící Křižovnické náměstí před vstupem na Karlův most. Tahle kamenná památka vznikla vlastně jako „dárek univerzitě“ k jejím 500. narozeninám. Pod vznešenou postavou stojícího císaře, který drží v ruce zakládací listinu, sedí čtyři ženy jako symboly čtyř fakult.

FILOZOFIE

LÉKAŘSTVÍ